

[PRZYNOS *sb m*

L pl przynosi(e)ch.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

To, co przynosi się komuś, tu: ofiarę Bogu [czyj]: Bo ná gorze świątobności mey/ [...] mowi Adonái [...]/ tám będę lię pytać o przynosięch wálznych [quaeram oblationes vestras]/ y o náczątku dárov wálznych/ we wĺzech świątościách wálznych. BudBib Ez 20/40 (Linde).

ZCh